

infini, immense, innombrable || 2 inextricable [ἀ, πέρας].
ἀπειρώς, *adv.* sans expérience, sans connaissance de, *gén.* [ἄπειρος 1].
ἀπείς, *part. aor.* 2 *ion.* δ'ἀπίημι
ἀπεκαόμην, *v.* ἀποκαίω.
ἀπεκάρην, *v.* ἀποκείρω.
ἀπεκαύσθην, **ἀπέκαυσα**, *v.* ἀποκαίω.
ἀπ-εκδύνω, quitter un vêtement.
ἀπέκειρα, *v.* ἀποκείρω.
ἀπ-εκλανθάνομαι (*ao.* 2 *poët. impér.* 2 *pl.* ἀπεκλεάθεσθε) laisser de côté, *gén.*
ἀπέκλαυσα, *v.* ἀποκλαίω.
ἀπέκλησα, *v.* ἀποκλήω.
ἀπέκταον, **ἀπέκτονα**, **ἀπεκτόνηκα**, *ao.* 2 *et pf.* δ'ἀποκτείνω.
ἀπέλα, *v.* ἀπελαίω.
ἀπελάμφθην, *ao. pass. ion.* δ'ἀπολαμβάνω.
ἀπ-ελαύνω (*f.* -ελάσω, *all.* -ελῶ; *ao.* ἀπῆλασα, *pf.* ἀπέληλακα; *pass. ao.* ἀπῆλάθην, *pf.* ἀπέληλαμαι) I *tr.* 1 pousser hors de, chasser, exclure : φόβον τινί, XÉN. éloigner une crainte de qqn; *au pass.* être écarté ou éloigné : φροντίδος, Hdt. être loin de penser que, etc. || 2 ἀπελαύνειν στρατίην, Hdt. porter une armée en avant || II *intr.* partir.
ἀπέλαυσα, *v.* ἀπολαύω.
ἀπέλαχον, *v.* ἀπολαγχάνω.
1 **ἀπελαύω-ῶ**, *f. all.* δ'ἀπελαύνω.
2 **ἀπ-ελαῶ-ῶ** (*impér. prés.* ἀπέλα; *sel.* d'au-tres, *ao.* 3 *pl. dor.* ἀπῆλαυν) *c.* ἀπελαύνω.
ἀπ-ελέγχω (*f.* -έγξω, *ao.* ἀπῆλεγξα, *pf.* ἴνυσ.) réfuter, convaincre d'erreur.
ἀ-πέλεθρος, *os, on*, immense; *adv.* ἀπέλεθρον, Hl. au loin [ἀ, πέλεθρον].
ἀπέλεσθαι, *inf. ao.* 2 *moy.* δ'ἀπαιρέω.
ἀπελευθέρα, *as* (ή) affranchie [*fém.* δ'ἀπελεῦθερος].
ἀπελευθερία, *as* (ή) affranchissement [ἀπελεῦθερος].
ἀπελευθερικός, *ή, ὄν*, d'affranchi, fils d'affranchi.
ἀπ-ελεύθερος, *ou* (ὀ) un affranchi [ἀπό, ἐλεύθερος].
ἀπελευθερόω-ῶ, affranchir [ἀπελεύθερος].
ἀπελευθέρωσις, *ewos* (ή) affranchissement.
ἀπελήφθην, *v.* ἀπολαμβάνω.
ἀπ-έλλω, *ion. c.* ἀφέλλω.
ἀπελλάζω, haranguer sur la place publique [ἀπελλάί, assemblées du peuple, à Sparte, δ'ἀπό, ἐλλῶ].
ἀπ-επιζῶ (*f.* -ίσω, *all.* -ιῶ) désespérer.
ἀπ-εληπτος, *os, on, c.* ἀεληπτος [ἀπό, ἐλπω].
ἀπελῶ, *f.* δ'ἀπελαύνω.
ἀπ-εμέω-ῶ (*f.* -έσω, *ao.* ἀπῆμεσα, *érg.* ἀπέμεσσα) vomir.
ἀπ-εμπολάω-ῶ (*impf.* ἀπῆμπολόων) 1 vendre || 2 emmener, emporter (un esclave, un objet acheté).
ἀπ-εναντίον, *adv.* en face [ἀ, ἐναντίον].
ἀπεναντίας, *adv.* contrairement à, *dat.*
ἀπενάσθην, **ἀπένασσα**, *ao. poët.* δ'ἀπονάω.
ἀπένευμα, *v.* ἀπονέμω.
ἀπ-ενείχθην, *ao. pass. ion.* δ'ἀποφέρω.
ἀπ-ενέπω, *d'ord.* **ἀπ-εννέπω** (*seul. prés.*) 1 défendre, interdire : τι, qqe ch.; τι τινος, écarter une chose d'une autre; τινα ποιεῖν τι, Eur. interdire à qqn de faire qqe ch.

|| 2 chercher à détourner par ses prières.
ἀ-πενθής, *ής, ἔς*, exempt de deuil [ἀ, πένθος].
ἀ-πένθητος, *os, on*, qui ne s'afflige pas [ἀ, πενθῶ].
ἀπ-ενιαντίζω, être exilé pour un an [ἀπό, ἐνιαντός].
ἀπ-εννέπω, *v.* ἀπενέπω.
ἀπεξηρασμένος, *part. pf. pass.* δ'ἀποξηραίνω.
ἀπ-έοικα, *pf. au sens d'un prés.* : I n'être pas juste ou naturel || II *part.* ἀπεικίως, -υία, -ός, *ion. et all.* ἀπεικίως, -υία, ὅς : 1 invraisemblable, absurde || 2 inconvenant [ἀπό, *εἶκω].
ἀπεικίωτος, *c.* ἀπεικίωτος.
ἀπεπτέω-ῶ, ne pas digérer [ἀπεπτος].
ἀ-πεπτος, *os, on*, non cuit, cru, âcre [ἀ, πέπτω].
ἀπερ, *adv. v.* ὅσπερ.
ἀπεραντο-λογία, *as* (ή) bavardage interminable [ἀπεράντος, λόγος].
ἀ-πέραντος, *os, on* : I sans fin : 1 infini, immense, innombrable || 2 inachevé, sans effet; ἐπειδὴ δὲ ἀπεράντων ἦν, Thc. et comme on n'arrivait à aucun résultat || II sans issue, inextricable [ἀ, περαίνω].
ἀπ-έρασις, *ewos* (ή) omissement [ἀπό, ἐράω].
ἀ-πέρατος, *os, on*, qu'on ne peut traverser; *fig.* impénétrable [α, περάω].
ἀπ-εργάζομαι (*f.* -άσομαι, *ao.* ἀπειργασάμην, *pf.* ἀπέργασμαι) I *dér.* 1 achever une tâche || 2 achever, accomplir, travailler, exécuter, construire, d'où produire, *acc.* : ἀγαθὸν ἀπ. τινα, XÉN. rendre qqn bon || II *pass.* être porté à sa perfection; ἀνὴρ ἀπειργασμένος καλὸς τε καὶ ἀγαθός, XÉN. homme accompli et parfait.
ἀπεργῶ, *ion. c.* ἀπέργω.
ἀπ-έρδω (*part. ao. plur.* ἀπέρξαντες) accomplir [ἀπό, ἐρδω].
ἀπερ-εἶ, *conj.* comme si, comme [ἀπερ, εἶ].
ἀπ-ερείδω : 1 *tr.* appuyer sur, fixer sur || 2 *intr.* se fixer sur || *Moy.* 1 *intr.* s'appuyer sur || 2 *tr.* appuyer, faire reposer sur : θυμὸν πρὸς τινα, Plut. faire retomber sa colère sur qqn [ἀπό, ἐρείδω].
ἀπερεῖν, *inf. du fut.* ἀπερῶ, *v.* ἀπέπειον.
ἀπερείσιος, *os, on, c.* ἀπειρέσιος.
ἀπερέω-ῶ, *ion. c.* ἀπερῶ.
ἀ-περίεργος, *os, on*, non recherché, simple; τὸ α. simplicité [ἀ, περίεργος].
ἀ-περιέργως, *adv.* sans recherche, simplement.
ἀ-περίληπτος, *os, on*, non circonscrit, sans limites [ἀ, περιλαμβάνω].
ἀ-περίοτος, *os, on*, indifférent à [ἀ, περιόψομαι].
ἀπεριπτῶτως, *adv.* sans être exposé à tomber ou à faillir.
ἀ-περίσκεπτος, *os, on*, inconsidéré [ἀ, περισκεπτομαι].
ἀπερισκέπτως, *adv.* inconsidérément.
ἀ-περίσπαστος, *os, on*, ininterrompu [ἀ, περισπάω].
ἀπερισπᾶτως, *adv.* sans se laisser distraire, avec suite.
ἀ-πέρισσος, *all.* -ιττος, *os, on*, sans excès, d'où simple, sans recherche; τὸ ἀπέριττον,